

Szeretetből meghalni – szeretetből élni

„Mert amikor még erőtlenekek voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus értünk, istentelenekekért. Hiszen még az igazat is aligha halna meg valaki, bár a jót találva még vállalja valaki a halált. Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetet, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk” (Róm 5:6-8 - Á^o prot. ford.).

„Ášgy szeretem, hogy meghalok érte!” - s hajtunk időnként, pedig lehet, hogy csak egy ká-vájnatos teletől van szá, vagy bármiről, amihez a fizikai erőzeink vonzanak. Ha elggg egcszságtelen, akkor egy idő után valóban drágán fizethetünk érte.

„Ášgy szeretlek, hogy majd meghalok érte!” - ezt lehet, hogy a gyermeki szeretet kiáltja, vagy a lánghol szerelem. Persze ez sem állja ki mindig a próbát, ha a szemetes drágt kellene levinni!

Biztos mondtuk ezt már valakinek, de hallotta-e tőlünk a kiállhatatlan főnökünk - ha van ilyen -, az itverésünkre specializálódott ázletfeleink, vagy az áres ágóreteket szavala politikusaink? Valaki, aki nem lenne mált erre az emberi szeretet alapján?

Á

Miller századosnak, a második világháborúban, a partraszállást követő napon, kálánás mádon kellett demonstrálnia ezt. James Ryan kázlegény mindhárom testvérét elvesztette a csatában, ő maga pedig elveszett, vagyis az ellenséges front mággá került. A parancsnokság nem szeretett volna egy anyáknak ágy ázenetet káldeni három fia haláláért, hogy a negyedikről nem tudnak semmit.

Miller századosnak kellett vezetnie azt a missziót, amely Ryan kázlegény felkutatását véggezte, hogy azután vágleg hazakáldhessék az anyákhöz. Amikor megtalálták, ketten már halottak voltak a nyolctagó kálánás-tményből, ács az expedíciós vágrehajtása ájabb áldozatokat követelt, vágá maga Miller százados is áletét veszítette.

A sok feszültséggel ács halálos veszéllyel járás káldetésében egy dolog tartotta áletben az elszántágot a feladat teljesítésében. Lehet, hogy vágá rájárnak, hogy az egyetlen ártelmes dolog, amit a háborúban tehettek Ryan kázlegény

mentés volt.

Miller

százados utolsó szavai a megváltott hádon, egy áltre szíven írták Ryant: "Mert ki, Isten megváltotta arra, amit Árted tettünk!"

Á

Pál apostol Isten szeretetének a leggyalibb demonstrációját beszélt ezekben a versekben. Krisztus akkor mentett meg, amikor egyáltalán nem voltunk méltók erre. "Mert Krisztus, mikor még erőteljesek valánk, a maga idejében meghalt a gonoszokért" (6. v.). Bár az eredeti szöveg leírta a fizikai gyengeségre utal, itt lelki erőtlenségről van szó.

Az ember a

bűnös természetéből fogva lelkileg tehetetlen, reménytelen, képtelen magát megmenteni. Kétségbeesetten figyelmeztetéseket kérhet el, fegyelmezés által, erkölcsi filozófiai kávék által, nevelés, képzés által, az beszéd és gondolkodási technikák megtanulásával. Ezzel a cselekedetek másdoshatók, de nem változtathatók meg az ember természetét.

Az emberi

prájlások pedig jászról szólnak. Az ember megpróbált tervnyeket hozni, az kávékzámnyeként zafolt bártánk számára.

Megpróbálta a

neveléssel visszazótani azt, de feltaláltuk a hivatali szintű bűnt, korrupciót. A társadalmi reformáció, vagy nyilvános tiltás is csak a titkos bűnt generálta. Az ember természetét nem változtotta meg.

A kávémondás

Ágy mondja: "Segítség magadon, Isten is megsegít" - de a Bibliában nem ez van. Isten segít azokat, akik elismerik, hogy nem tudnak segíteni magukon.

Amikor

eljutunk a szakértőbe, az azt mondjuk, nem tudok tovább mit tenni, Isten azt mondja: "Ártam, hogy eljuss ide, hogy vegre segíteni tudjak neked."

Az apostol

tovább megy, és azt mondja, Isten szereti a gonoszokat. Nem írt meg, hiszen Neki nem volt bűne. Nem angyalok írt meg, mert ők sem szorultak megmentésre. Az ember írt meg. Nem az írt meg, mert nekik nincs szükségük erre. Az istentelenek írt meg. Nem az orvosok van szükségük orvosra, hanem a betegeknek, nem az írt meg, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megmentésre" (Mk 2:17). A bűnösök bűnösök felismerik, hogy van egy szükségletük, amit maguk nem tudnak kielégíteni. Nem hagyatkozhatnak a saját erkölcsi ártatlanságukra, mert az félrevezeti őket. Szeretik Istent, mert megszabadította őket a kárhozattól. Szeretettel meghalt értem, szeretettel ölelek érte.

Isten

kimutatta szeretetének határtalanságát is. Azt mondja az apostol: "Bizonyára igaz is alig hal meg valaki; Ám a jészt talán csak meg merne halni valaki" (7. v.). Az emberi szeretetnek határa van. Ryan közlegény megmentése kétéltűságitól a szőlőből megmentést, de ahogy Steven Spielberg filmje bemutatja, nem kis feszültségekkel és szeretetlenséggel.

Egy ilyen tett

után mindig ott marad a kérdés: megéri-e, megérdemli-e? Időnként az emberi szeretet nagyszerű példát ad, de sokszor az ember képtelen elfogadni. Mi lesz, ha máttal lesz rá a máj? Ha elfelejti, hogy mit tettem érte? Az emberi szeretet nem határtalan. Miközben az emberi szeretetnek van határa, Isten szeretete határtalan. Az ember visszavonja magát, hártsz száz szándékai vannak, visszavonhatja, de Isten tartóképes. Az emberi szeretet feltételes, de Isten szeretete feltétel nélküli. Ő visszavonhatatlanul szeret. Isten emberré lett, hogy a bűn után is kényeztessen meg kerélessen velünk.

Á

A XIX. században

Malachi-szigetére vitték a leprásokat, és ezotfelejtették őket. Amikor átvittek mártán egy szerzetes vállalta, hogy szolgálja kényeztetésük, 2000-ből máj csak 800-an voltak. Borzasztó látványt nyújtottak ezek az élő halottak. A szerzetes ruhával, állelemmel segítette őket, és hetente prédikált nekik. Előbb nem fogadták jól, de az ávek májával a helyzet megváltozott, és névvel bizalommal viseltettek iránta.

A

predikációiban mindig így szólt: "Ti leprások!" - ezzel elkényeztetette magát tőlük. 12 éve dolgozott máj kényeztetésük, amikor egyik este forrásban volt a víz, de nem érzett semmit. Akkor jött rá, hogy ő is leprás lett. A kényeztető hátán így kezdte a prédikációját: "Mi leprások!" - azonosította magát velük. Végül ott halt meg kényeztetésük. Ez az ember emlékeztet bennünket Jézusra. Emberré lett, hogy elérhessen bennünket. Meghalt, hogy az ő életét élhessük.

Â

Ez a gondolat elvezet a 8.

vershez: "Az Isten pedig a mi hozzánk
valás szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus
értünk meghalt". Először is, Krisztus halála elágságes. Mivel helyettünk
halt meg, nekünk nem kell meghalni.

Az apostol azt

mondja máshol, hogy halálával kielégítette Isten igazságosságát. Isten
szentsége és igazsága nem tagadható meg, miközben megigazítja a bűnt. Ez
Isten tulajdonsága. A bűn ára a halál - meg kell fizetni. Isten nem csak elnézi
a bűnt.

Végül Krisztus

halála meg nem érdemelt. Pár paradoxonokat használ. A Biblia tele van ezekkel,
amikor ezt világítja meg: ha gazdag akarsz lenni, Isten szegény; ha erős akarsz
lenni, Isten gyenge; ha nagy akarsz lenni, Isten szolgál; ha meg akarod menteni az
életed, vesztesd el. Krisztus meghalt azokért, akik a legkevésbé érdemelték ki.
Égy vállt nyilvánvalóan Isten szeretete. Hogyan vállszolunk erre?

Â

Egy idős férfi áll egy katonai

temető fejedelmében. Felesége, népes családja kicsit távolabbról kéri,
ahogy újra eljött Miller századosra emlékezni. "Évtizedek után is ez a mondat
foglalkoztatja, legerősebben ott, a kereszttel: "Érdemeld ki, Isten mártír
arra, amit érte tettünk." Ahogy a felesége kérizelebb lép hozzá, azt kéri tőle:
"Mondd, hogy járt ember voltam!"

Â

Bár hallanánk meg a vállaszt Jézus

Krisztus ajkáról! Soha sem tudjuk kiérdemelni a kereszten bemutatott szeretetet
Égy, hogy az hibáival is válljon.

Ahogy napról

napra felvesszük a szolgálattal terheit, emlékeztessük magunkat erre a példátlan
szeretetre, és ez készítsen hiteles keresztyény életre a mindennapokban.

Â

Dr. Szilvısi Andrıs